

بخشهایی از سخنرانی عبدالله نایی رییس نهضت آینده افغانستان در گرد همایی احزاب کمونیستی و سازمانهای مترقی جهان در پاریس ۱۵ - ۱۶ نوامبر ۲۰۰۸

رفقای عزیز،

اجازه دهید به نام سازمان ما نهضت آینده افغانستان و تمام نیروی های چپ و دموکراتیک افغانی از رهبری حزب کمونیست فرانسه ابراز سپاس نمایم که ما را در این گردهمایی با اعتبار بین المللی دعوت کرده اند.

من از کشوری می آیم که سی سال ویرانی ، جنگ ، کشتار ، فقر ، گرسنه گی ، آواره گی و ده ها مصیبت دیگر را در پشت سر دارد و آینده یی که چندان روشن به نظر نمی رسد در انتظار آن است. فروپاشی جمهوری دموکراتیک افغانستان در اثر جنگ فرسایشی تحمیلی امپریالیزم و جهان مرتجع به حاکمیت نیرو های قرون وسطایی (مجاهدین بر طالبان و دوباره مجاهدین) انجامید. افغانستان در اذهان جهانی دیگر یک کشورنیست بل صرف به یک «مفهوم بین المللی» تبدیل گردیده است. در افغانستان در پایان دوران «انترناسیونالیزم قدیمی»، یک نظام دموکراتیک متشکل از روشنفکران چپ توانست به تنهایی در برابر مجاهدین، پاکستان، ارتجاع عرب و امپریالیزم مقاومت کند ؛ فروپاشی یک امر ناگزیر بود. تمام نهاد هایی را که ایجاد کرده بودیم ویران شدند؛ از اردو گرفته که توسط مسعود ، تحت قومانده پاکستان مضمحل گردید تا مکاتب و مؤسسات دموکراتیک که توسط طالبان برچیده شدند. امروز وقتی یک دهقان افغانی با سربازان فرانسوی

مواجهه میشود ملاحظه میکند که این سربازان ، به نام حفاظت مردم از شر تروریسم ، خود از یک نظام فاسد و ضد مردمی حمایت میکنند! اتحاد بین جهادیان و طالبان هیچ پرابلم افغانستان را حل نخواهد کرد. ما دو دولت اسلامیت پیکار جو و نیرومند در همسایه گی خود داریم: پاکستان و ایران. پاکستان دارای اردوی نیم ملیون نفری و سلاح هستوی است که دو هزار کیلومتر سرحد باز با کشور ما دارد. ما تلاش داریم تا چپ افغانی را متشکل سازیم و این الترناتیف را به وجود آوریم. یگانه قطبی که ما به آن مراجعه میکنیم ، انترناسیونالیسم نیروهای مترقی جهان است.

دیگر به همه گان معلوم گردیده است که استراتیژی امریکا - ناتو در افغانستان به شکست مواجه گردیده است. با تأسف هنوز یک الترناتیف دموکراتیک بر وضعیت وجود ندارد. اکثریت کادر های چپ افغانی پس از حاکمیت مجاهدین در جهان آواره شده اند. چپ افغانی با چنان دشواری هایی مواجه است که برای وحدت و نوسازی خود امکانهایی اندکی را در اختیار دارد ولی ما با پیگیری در این راه تلاش میورزیم. در چنین وضعی است که همبسته گی جهانی نیروهای انقلابی و دموکراتیک میتواند یک فکتور مثبت در شکلگیری یک حرکت جدید دموکراتیک در افغانستان باشد. از یک سو ناتو زیر سلطه امریکا بیش از هفتاد هزار نظامی و صد ها میلیارد دالر را برای تحقق اهداف شان در افغانستان و منطقه تدارک دیده است. متکای محلی آنها نیروهای قرون وسطایی و ارتجاعیست. ولی نیرو های دموکراتیک، مترقی و چپ نی تنها از حمایت بین المللی برخوردار نشده اند بلکه در بسا از کشورهای غربی به مشکلات جدی پناه گزینی نیز مواجه گردیده اند. یگانه نیرویی که زمینه را برای بیان طرح های چپ افغانی فراهم ساخت حزب چپ اروپا بود. شرکت ما در کنگره دوم حزب چپ اروپا مایه امیدواری برای تبارز چپ افغانی در سطح جهانیست.

رفقای عزیز،

ما در وضع بسیار دشواری قرار داریم: کادر های جنبش چپ در خارج کشور اند و در داخل کوچکترین صدای دموکراتیک و لائیک را با بی رحمی خفه میکنند. ژورنالیست جوانی به نام کامبخش به اتهام ثبت مقاله از روی انترنیت به اعدام محکوم گردید و در محکمه مرافعه به بیست سال حبس محکوم شد.

وضع متناقضی در افغانستان وجود دارد: از یکسو به سربازان اروپایی گفته میشود که به خاطر دفاع از آزادی و حقوق بشر و دموکراسی به افغانستان اعزام شده اند و از سوی دیگر همین سربازان از نظامی حمایت میکنند که خود ناقض حقوق بشر است. ماهیت حاکمیت کنونی کاملاً ارتجاعی، آزادی گش و نمیتواند محول استقرار دموکراسی، آزادی و حقوق بشر باشد تا چپ رسد به انکشاف اقتصادی - اجتماعی و استقرار یک دولت دموکراتیک. باید این تناقض را رفع کرد. راه رفع تناقض، راه یافتن نیروهای چپ دموکراتیک و مترقی به مسؤولیت‌های تاریخی است. راه حل معضله افغانستان از پروسه حمایت جهان مترقی از نیروهای چپ دموکراتیک افغانستان میگذرد. ما از تمام احزاب مترقی که در پیشاهنگی مبارزه دادخواهانه قرار دارند رفیقانه خواهانیم تا از چپ افغانی و طرح های آن برای حل معضله افغانستان در سطح جهانی و به ویژه در مقامات تصمیم گیرنده حمایت کنند.

رفقای عزیز،

در همجواری افغانستان دو کشور اسلامیست پیکار جو قرار دارد. نظامهای حاکم در ایران و پاکستان منشاء واقعی ستیزه جویی، استبداد و فئاتیزم قرون وسطایی در منطقه بوده، با هر گونه ثبات وضع در افغانستان دشمنی میورزند. مداخله مستقیم این دو کشور در افغانستان از ورای تقریباً سه هزار کیلومتر مرز باز، چشم انداز استقرار صلح، ثبات و نظام دموکراتیک در افغانستان را دور میسازد. این موقعیت های ژئوپولیتک موضوع همبسته گی نیروهای مترقی و دموکراتیک منطقه را در دستور روز قرار میدهند: ما برآنیم که باید یک اتحادیه منطقه یی احزاب و سازمانهای چپ و مترقی هند، پاکستان، افغانستان، ایران و جمهوری های آسیای میانه ایجاد گردد. مبارزه علیه ارتجاع حاکم قرون وسطایی در منطقه و مقاومت در برابر اسلامیزم افراطی - که پاکستان و ایران را به کانون پرورش خود مبدل کرده است - میتواند از طریق چنین اتحادیه یی مؤثر واقع گردد.

21.11.2008

www.ayenda.org